

מכחת פוריות

18

תלמיד שבורים

עם פירשיה ותוספות מרובה ומהרש"ע

תחדשה וכתבה מחולש מסכת זו וניתנספו בה כמה חזושים בignumריא ופירושה ותוספות פרונכה על ידי השבור הנדול מורה ר' ברוא מהכובות.

ומכח נספּו נס הנחות והומפות וחרשים מסכני קרי לכתני דרכנו, רהמי סכווי הפריס בגוחן מוש' מט' ק' מק' ג' ב' וכגחון מוש' ד' כ' ענ' מק' ס' ז' כ' י' ע'.

□ 3

הגדה לליל שבוריים

מazard המפורטים בחכמת השתיה נוצר נחמד מנותין.

៨៣១

שליחות לפזרים

מהוד מרבותה דרכני קשי אאי זויש;

יאלה מוסף על הראשונים שיר חדש לכבוד היום.

כדופס והוצאות של האחים לעוין-עפשטיין

בווארשא רחוב גענשע 5

МАСЕХЕТЬ ПУРИМЪ

Тип. Левинъ-Эпштейна Павлинай № 33

ВАРИАВА 1910.

Public & Private

אור לארכעה עישר פרק ראשון

אור להרבעה עכל. ערכ ספפי בודקין מילך דקוני ניקש
 חרנעם עכד דקל נערוב נבנוי כבמלון גאנז
 הו' נ"ד בוקוין לומנו סני סוכו: חמן ספיכ לדלן קליל' מיטי כולי
 נודקין גאנמלט מפלט טעמל: מון שחל הכל מיס כבמלון עכיס שפיכ
 כביחס ומון לדלן קליל' מון
 חמלרומ. גאנמלט
 בירך ל"ל לימיינ
 מלילות: כל גאנמ
 מפלט כל היינ
 נהקיין מה' :
 גאנ' מס' מ' דמי' לארכעה עשר בודקין את הטעמן לדפו' וכטול' ז
 כבולייס גאניס הבדים ומן החזרה כל מוקם ועסים מי פינגע
 צדיקס מי פילום. גאנ' מה' אמר קרא ובערת הרע היינט ליס
 מי גאנקן כטנעלס טקרברג ואון רעד אלא מיס שנאמר ליס
 מפלומות גאנ' ז והטימים הרים אמר ררב חמרא טי לדב יונט להקוטוי
 גאנפ'': לח מיל פירות אסור לשאות בפירים ט' מבל' מומטיקין
 יון. כל טה סימ אנד קרא לעשות אוותם ימי תשחה כוס מי נהקיין
 גאנס' טכלויס: שנאמר ווין ישתח לבב אנטש דקוני נודקין הנט
 מעסים רמנואיס. מתיב דב ינא לא מצא יין ישחה סמיס וויל ס' ז
 קומץ לומקי קרט עסים ועסים טי פירות הוא שנא' מי פילום גאנ'
 דחו' גאנ' קרט סוי טין הרחק מעסים רטוני שאני חסוך ליחני מי
 מי לומימל לטסיס הדדי תינח עסים טי דבש מאי דבש דינחט ליס להקוטוי
 גאנ' מי פילום איכא לטימר שאני מי דבש דבש מנגרייטס דקונט
 כו' דטשברוי אי געמי מאי דבש דבש מנגרייטס דקונט
 דברים דלא טי פירות גנינה אי האבי טי פירות בכליים מלוקטיאן
 דהינו יוש להטהרי וכי היטא ה'ג' והטהニア השורה
 י'ש בפירים יוצא י'ח אלא מהוורתא כדשנין מעיקרא גאנ' למיפרך
 ומסיע ליה לרבע שתיא דאר' שתין כל המשקן : סיטט
 המשקרים אדם יוצא בהן י'ח בפירים ואפי' מיט פירות מלויקם:
 איקלע רב כדא לנבט למזון שומשין אשכח לרבע
 ינא כי הוה קאי ותלי אעיברא דרשא ובעי מניה
 בהו לצתת יורי חובה בשרכ' אל לאו והן וופיא בורי' עם

ב

מה ר' ש' ע

חות' ר' דה' נווקון ק'ק לממי' גאנ' לכטוד פוכיס. ויט ליטט בזוקט דאנ'
 סקטו כתוס' קוטים טומא זוקה מל' הו' י'ד למיס סרכט קלח' :
 מוח מהוי קלחט כתיג' נווקון ה'ז וטלר כתיג' יגער כמייס וק'ל' :
 י'ד זכה גאניס להפוא' ולציצ'י

אוד לאربעה עישר פרק ראשון

שווים גהין, וככלים יטפו מוכם ה"ס לדיין להבנוי דר' קול פירך דמתכתי
מי זכרים לנו מי פירוט כהן וממטע דטהר מי פירוט חק' דמסכלי נמי.
טיכוך כמו צפנסון מדיניות להכין בקורסו דרכיה"ד ווין. למשך סומבזינק:
מפני מוציא סוקון סמעתי למשך נס סמן ונחלה נס סמן לסתמן.
ונרלה נס למלוי.

ספרא נכלכ כי אתה רב זונה ואמר בשבר נמי דמליחן הנק
צפוניים יוצאיין אל' רב כד מאן לך הא מונכם קמ"ל
טומ ספלייס דלא אל תשת שמע מינה בשבר נמי לדסוך לפוכין
גנום לכו. ווין יוצאיין. השתא דראתית להבי האי סוכ וסיס מזון
לממוחק ספלייס מי פירוח למוטט מי למעוט טי לנעופות מכון
תפוחיםומי אגסום ואלא הא מוליכם לפיקוט דילני גל נעלט
דרתニア לא מצא אין ישחה עסום ומחייבן דלאן ולא קתני נמי שכבר. הנהו ושיר. צל"ה סמן טה"ט:
מכבבם ומחיין דמי"כ מי שיר דהאי שיר שיר"ש. צל"ה סמן טה"ט:
צפסיס. יהיב רב שניין ודרש. סידרא לנצח דרכו.
סאי טעםמל יפסס נהרג בפורים נאמר כאן כרע נפל
ליש חלב. ונאמר להלן אשר החלהות לנפל. כטהול דוחית.
מכהן גולס נל"ט מסדי פרומים אף כאן כרע פורים
ונכלי קמיהלה הלב הוא שאל שלא כהונן והוא זכר: כל' מ'
ולג יבראל נהנה שלא כהונן הוא שאל שלא פיכוס דטלמל
צפוניים דמלזש שלא כהונן שנא' טים שאל היהו נהנה כ"ס טין יולאיין
לטפוקו יין כלי נתנה. ואמר רב שחווין עז' ס"ג מ' תפומיס
נסכלו מזקל שנחלה בו המן של גפן הווע
פעריך כגמ' מל' שנאמר ויתלו את המן על העץ. מי תלmiss טם
געמלו יסכה ליס ונאמר מעץ הנגן עז עז לנוורה מקומות פעומין
הבל וסכלו נכי' שוה. אמר רב חמרא ראייה מכאן מסקה: המן מגן ושייר. ק

דפנויות ס' מונה פק' י' מל' ח'ן זרך כחן בכביר'ם בלח' למיניהם וכח הנן כו' קון ה' סמיס י' סכל. סימר' נסרג' בפונים. ח' ט' לומוד טסטהילן היוקן מנכרי טכינס: ספריס דל' נרט' לכו לפ' טמסטונג לפ' זכין דרכ' נס' כן חי' ז' טכינס ולקמן לה צפי היילן זכמס' מיס וטוף' וכו' טימן הנן וב'יך להיכן למפרך מה' ציר ודס' ט'יך. נחמל כהן להל' סיסלון ונחמל נסלהן הול' סמן. מכ' פוליס' קוס והקן צמאנין' הוו לגדנסע עטער כו' קון ה' סמיס מופלי גאנמי'כ' לפתחה ז' מ' ט' יסכה' ליס' ח'ן צו' ז'ח'ן ס'ו' מנטקס' דל' מנטקס' גאנז.

אוצר כארבעה עזיר פרק ראשון

אונז חין יולין לי' מוגדו בפירושים: לי' גנרטס ליכלול. תימן ומ' טה
 ג'תילן סלק. נילס למווי סענעם ארס לגס לטחות יין ומוקודס
 גלי' פולס לנוקו לה' יטולן גל' טחו יין. ויל' דכבי קהנה
 ולכטן מפלי' וכביס ומילן סלה' וב' ממרן טסוו גרס לגס
 ג'ב' הינו עופס לטחות יין בפירושים
 פלי': גמס לי' המן לתלות צאלין פרק ומפני געד ביטמכו מס
 למיטני צחיס מה' זכה לגבן לפי' שגורם טה' כבאל ימוס
 ולמה לי' למיצ'ן מן הבתים ומון החזרות. למה לא' ספסה טולכו^ה
 חדרום לימי' מה' לטיתני בתים ליל לטיתני חזירות לסס נזומות כן:
 מי'יטו ומיט' צריכא דיאתני בתום הוא אמי'א קטיל וכי חימל
 חייך מל' : דוקא בתים רבפנוי הו' בא' אל' מה' רג'וס
 זכפנוי סוח': כ'ם שאן מכניין בו וכ'ו. הא' זכ' נטיס:
 וח'יטין דלמל' כל' לאחותי פאי לאחותי מורה'. ויל' דלי' סוי טפי'
 יבכה ויבקס חיל' תיר' המזיא מים בתוך ביתו מלנות ס' מיל'
 נחלאות דלמל' בפורים צדיק' שיתן עלי' עפר ער' מלנות מן סגד'יס
 צפנו' כו' גל' כמה' עד' כרי' חפית'ת הכלב: טפמלות טבל
 חי'יטין דלמל' מותני' מי' שיש לו' בור בחזרו ממלמות גל'
 יסכח ויסחה ואילך: גב'ן' תנן את' המם ידוק לטפ' חפי'
 קמ'ל דלפ'לו העוברת בעיר אטור ליל' עלי' מיל'ות ומילות
 כה'ל'ות הייטין בה' רב' שתיין' ורב' שכ'ן גל'מווען דה'יף'
 דלמל' הר' אמר ארבע אמות' וחד אמר מוז' ויסחה לכס'י
 גאי תלוי'ו: אמות' סבר לא גורין ראייה אטו'
 מתנן' גוד סאמ' שתהיה ומואן דאמר בטלא עינוי על נגי' כנכח
 סבר גורין ראייה אטו' שני', אטור כו' סיט' כו'
 גו' מעין' גוט' מר אמת' המים העוברת בו' ארי' זכי' עט' כו'
 דלי' חעכ'ר לגער לא שנו אל'א בצלולן אל' בעבורין לעג' מל'ס ח'יל'
 וככ'יאל סני' דללו' למשיח' טניה וכוו' דעכ'ורי' הון מוס' טולס'ו'
 זדים' כו' לטבור לא גורין. מס'יע לרברא' דאמר לטחות מיס
 געל'ס בג' ריל'ה: רב' דגא' מותר ליל' על שפת הנחר' צפפיק
 גט' ר' למוץ כו' צו' כוס' גל'

טארשע

בד'ה גפי' גנרטס לכס' כו'. יט' נלבק' כו' טמאות לטחות צפ' ליס' כו'
 מחי' קפק' לכ'ו' גאניס' ולי' טיטמכו' ומי' מלוי' קפק' לכ'ו' ויט'
 זדע' מירול' זוכ' וכ'ל' מלמוד עיר'ו' ליפ'כ' גזוק' דזוק' יושע' כה'ס' זכ'
 גל'ן

אור לאביבה עשר פרק ראשון

ככל שהוא חינך כלל נטולן. ווין כה דנקט ל' מומוס דקי"ג' ע' מהו מושג. סה הילך סכנתה סמוי טל לדס קומות לו וכוי לדיס הילך חמוד טלו נחוכל טל יס למוכנען וויבר עלו לסת' כו' ברכות סרכ' זליפט לומחה על פמביין הוינו סום ולכדרין כ' ב' ז'וס צה. גינקען דינקען הנחר בפורהים מא טעמא דלא החוי לנו יילם נך : ז'ונבל פוליס הנחר בפורהים מא טעמא דלא החוי לנו יילם נך : סמוך לחסכה למשתה. וא"ר רנא טוחר להפליג שפט כנכח הפליג מעכין סכו כל הנחר בפורי' מ' ט לא שביק היתא מי סכח כלון : יס מג'ולחו ואבל איטרא. חנו רבנן פרום מג'ע עינוי. ס' וממעידין סכו כל שירדו נשים יסנו אדם בחיך סונג להט פיעו יין מהמץ' דהון ביהו ואוכל ושותה וטהר לבו ואס' כדטנין סנפת מלכו' נונג ער' יצא לחוץ עובר בלבד העשה. מהיב סתילין וס'ס נחכמתה הפליג ריח לא יראה לך שלך אי אתה עותשן כן כדי פלגי רואה אבל אתה רואה של אחרים לטבוך על כל גליהה מלון כימתה : אבל ושל גבורה. כי מטו לא רערעה כדרידה הוהה דוחס כל דמייא שנא' והארץ נתן לבני אדים. וכל ימוך וממ' ט' גהמץ' וטל גזוזו. ומנא לך דמצזה לנטור איר חטרא מותני לא סכל מכון טוליחדזין שנאמר לך עט ביוא בחדריך וסנוור להט מ' ו ע' ג' בלטמיהל לריכח אלא זומם ואיז זומם אלא מטר שנא' להגטמיס נוי' נטו מליחת כו' . זומם מים עבר. ורב שתין אמר דליתיך ערד יעבור ואין העברה ז'וי ג'ה'ס סכי' מהכא נאמיר יעבור ואין מים עבר. מני' למי' מיס' אללא בתים שנאמר זומם מים עבר. יה' מסקנה סה ממסכי מיכמו כנבר עברו יין הא בגבראה שנא' סכלון ומוליך טל מילוכו : דכתיב . רב כדא נפיק לשוקא מרגנ' ר' ב' דגברא נכס כו' ביזומא דפורים והוה איט' מטהרא וויפ' והוה טניף עינוי וortho לבייה טחין מא' קרא עצם עינוי מראות בער' מס' נט' איז רע אלא מים הרעים סברוי מניך עינוי האין היה מצ' רהיוט שאני רב כדא דגברא רביה הוא איתרהייש נט' נט' נט' נט' א'ר שתרין נט' בפורים ס' רע לשנאים פיד' לד' פס' נט' של ישראל טשל למחרך לעבר בקשטא ליה תכא מל' עפ'דים . לרוביה ובא רביה ושפק לו קורתן טל טים על פנוי' . חבלומי כפ' מ'תני' המזק'ין של חבירו בפורים ר' שתין טשל' התג'ט' מפרך

Maharsh'a

חג- ככי- קה קתים נכו מהי אכות
יון קרבוג עג פוליס עד סיטמכלו'
ונח חילו' וחו' נמו' קה כיו' ירלה'
מנכ' פז- הדריך כל' כוה' גרס' נס'
מכ' גרא'ס' ממעון קרבגה כל' יומו'
לכפ' מזון קרבגה טמ'ליכיס' נקוו'ם
כב' נס'

מחלוקת נגמליה : גמ' נפקת ומ"ט סילך ילו' נטמים בפளיס טליינו. סעודה גוט, מופני טליינו ספקה נסמנין טל נזיקין לון שלון לו יון צפוריים : דלא סקב"ס מוכין חקללה על יון נזיקין כמণתינן. דכמণתינן לו קפני . עלמן לו כ"ס כמנתק דתמונה טל רק מצלס חקלומי רבי פנחים. כן כפל : מ טום תשולומי כפל : גמ' ר' שתין מאי יהיל טלום לרמאס פכניות. דפכל עבירתיה אלא אימא הכי רבנן למולן ובב' טלינו הסורו לטחפצען שתין אמר משלם תשולומי כפל גענותר נזיקין מיטס פלון דעתו הזוק מסוננא והדא משום ביטול עלים לון כ"ס גזונה : דס' מצוה . רב שכון טחיב ארבעה ויל' דהין כ"ג נהיה. כל נטון דברים נזק צער בוטחת נזק היינו סיסים רחי' לך נחיה. נימה גנמ' מנטען קרא צער מפני שביל ישראל הלו' טדווו לנו פפלס : טלי' השבתה שמחה. בשות' בושת' כס' דהוי לך דוממי' סרום ליהו אלא צער ביטול מצוה ליכא רב לאربعה ישר שכון נזולו שכון דלא כמתניתון אין רב רק מזעיר נזולו שכון חנא הו' ולפיג' . גטמים ווס מופר אהמר פורדים אסור בחפה דבי רב שכון ורב ינא הילן ווון טל ומעל אמרי חוויבים בחפה מיט דהיק איליא טשומ שבות נצלי הדר נשתי אלא טשומ דלא ליאו ווון טולין על גטמים שבות נצלי ורבי ינא מצלי והכי מצלי יון ושבדר. וויל' טל ומפר. ורבי ינא מצלי ורבי יון ושבדר. דגטמים גטמים הא דנחתה קטינה דרב שתין בפורים אמר ווון טל פימן רע כו' . ומפר וגער ביה רב שתין אל מ' לא שמען לך . הא דרב שכון אמור לה ליטריין רבינו והלא כבר חזון לעך פרק ייר אכר מישיב הרוח שאנו שאללה מהוכרה Mai הוה אוגבעה עשר עליה איד ברא כבר נטהנו ורבו דבי רב שתין על דבי רב שכון ואמרו דמצלין ותנ' טל ומפר וולכתא ווון יון ושבר :

הדרן עליך פרק אור לאربעה עשר

מהרש"ע

כאיך עלי' יון ועכדי טכוה נרס פולויס זוכות כו' טכטיגלו' נכס יונדלה; נטמות נפורייס ליהו ימעטו יטכלן כל כטנה מלטמות יטכלן למגען כל כטנה כו' נטפי' ר' :

כוי שיח' נכס מעתה קלנס עלי'

הבל חיינט גמיטס גנמרו מפלטס כל גלוויי מה: רבינו טכון הומר. גנמלו מפלטס געמלו: **גבין** חייב גמיטס אין. כל ד' כוסות. נון ווילס למלאן דרכ' כדוו דקלמאן לסו לאסמוינן זטכונט צפורייס מזוס: טס האחס מולן פאלנות וגבי פורייס גמי סוס קלקס: ולט

ידע. **סואיגן**

לעופו מקלחן זס **הבל** חייבים בשתייה: אחר אנסים ואחד נשים דמקרא קמלן געוף: **גבע** הכל חייכים בשתייה מה' איד דנא א'ק מסמע כיכום: והויטים האלה נוכרים ונעשים ואין זכירה אלא בין למ' ס' גב' סלי. שנא' זכר את יומ השבת לקרשו מה זכירה האמור כללמר פונייס בשחתה ביין אף זכירה האמור בפורים כיין רב ברדא בסמפר פלן עס אמר הא לא ציריך קרא אטא מק' פסח מה פסח כ' לומזומו כו' יין פוריים דוחה הצלחה מלא שמעבור לאגולה הייב בשתיית כמספר למ' ס': בשתיית יין בין לטר ובין לטר אין לא שחיתת מלן דחי פנסו שכירות מנא להו בשלטאות לת'ק טרודה טצי לטכוב נכליס. נעל נוגרים ונעשה ליל אם אינו לעין לשתייה תנדו עניין לפניהם שכירות אלא לרבר ברדא מנא ליה אמר לך רב ברדא כמספר בגו' סמן שכירות לא ציריך קרא סברא הויא. איד ברדא בא אוראה לטפמיך: געולם ביט שאטה מצא הצלחה שם אתה מצא הצלחה ושכירות. ימכור להט. מכון ומאג ויענין מנה ומולש. נוט גוצול מהפה נאמר ותשкан את כווע רגוטי דענוי סאן היינישבר. לר' גוצול מהפה נאמר ותשkan את בגען לטר גען אביחן יין וגאנטר אחרו ולא ירע בשכבה טין ובקופה. או הци גבי פסח גמי שאני נבי פסח דלא היוי הצלחה אלא משעבור. ואמר רב ברדא אותו

יום ששחה נח יין פוריים היה נאמר כאן חיל נח וגאנטר להילן ונח מאובייהם מה להילן פוריים אף כאן פוריים ואמר רב ברדא אותו יום ששחה לוט יין פוריים היה ואך על פי שאין ראה לרבר זכר לרבר איכא אטמש שכבותי אם בנטטרא חי היה: רב שברן אומר אף בהמה חיה ועופ. בפאקי קון: טיפלני ת'ק סבר קיטו וקיבלו עליהם עעל רעם ייל' ורעם ולא על בהמתן ורב שקרן אמר א'ק וכל הנגליים עליהם לבות בהמה חיה ועופ. זאידך וכל הנגלי' לרבות גרים: זאידך לכתוב הנגליים וכל מה לוי לרבות בהמה זאידך וכל לרבות עבדים ושפחות זאידך וכל הכל בטשכע. איכא דטטני לה הבי ת'ק סבר מאן דאייתנייזו בכליה אויה: יהו בשתייה ומאן דליותנייזו בכליה בשתייה ורב שברן סבר אהיא בנינה מנוחה ששבת נאמר כאן כייטים אשר נח וגאנטר להילן למצע יגוח שורך וחטורה מה להילן בהמה חיה ועופ אף כאן בהמה חיה ועופ: תנוי רבנן כל המשתרך בפורים זוכה ורואה הור גפן ביטניה. ועד תניא לעולם ימכור אדם כל מה שיש לו ויקנה יין לפוריים א'ד שברן פעם אחת הייתה טהלה בדור ופורים היה ולא היה לע' שתות'

הַבְּלִ הַיִּבְסִים פָּרָק שְׁנִי

יכל לmour על גפאות וAWN לו נמה לקלות יין על פוריס מימל למסן חפילן ומוזות ליקום יין : וגוטפרמי עד מלך . סלע גולל לקיס מלות סתיית יין נטפוייס : אלטיך בני לאירק . כי נס בחוץ נס כי כלת שונזון למעלה של לוט וכטפי טקקיטון הקטן נתקדרך לו

עד ספיקו לו לשחות יין ונצעערתי ערד מאר ונעהה לי נס ונודנטני נספוט יין עד למערה אחת וסערה של לוט הייתה וטצאייה בה כי טכלות : קוונן מלאה יין ונשכורת . כי נגה נשפה דרב שכון גב' מס' מ' לעיג' שברות בפורים רב שניין אמר ערד הקאה ורב חררא אטר עד שנייה מאי טעמא דרב שניין א'ק טכילה צ'ין שחו ושברו וכי מאי טעמא דרדר חמרא נמר קיחה לפ' כה ולמי לב ונאמר להן קיחה ויפל' עליו תרדטה ויקח ונוכר לעיל' זודקין הם מה להלן שנייה אף כאן שנייה : מתרני כל הייב' המיס וכו' מ' טבלות שהגענו ומן תחרהן בפורים טובלן ביין . מקבי כלל מלולו וסוטה ונoir שותין ואין הוושין : גמ' מודם . א'ק לו סאץ' מקלח חרתי בין את בשורי אל תקיין תרתי אל א'ל טרחה . צ'ין כ'ין זעוכלין וסוטה ונoir שותתין ואין הוושין סטה שנא לנו א'ק נכו' קעומד קעומד גריש לדלו' דיריש יעיסו : מתרני כי כלמו מגו' : קדי סלק דטיניו הכלל לאחוי מטא לאatory חרש שוטה וקען הרעד דאי חמימות מכם בא אל פי' ורניאל בפורים הכי היה עבד אלא סכלויס דעת כדי שניי דניאל דוחלה הי' שנאמר אני דניאל צליים רלו' סול נהיינו ונחלתו . גופא חולה בפורים מותר לטככל : גב' להשקויה מים אמר רב ברא לא שננו אלא חולה געל' ממעם . שיש בו סכנה אבל חולה שאין בו סכנה לא אפל' יטל' הכוי לא היה עביד רב כדיא עובדא בנפשיה דחו' עובדא ברב ברא דהלה ואיתסי מעת בפורים ואתחא אסיא וויהיב ליה מא דיהיב אסיא לחולה ואחר כד' יהיב ליה מים ובעט ביה אמר ליה כל כי האי לא טקילין . כי נגה נשפה דרב כדיא אטשיך ונגיר נהר דין טקבריה אמרו כי' ע' זוכתו דנורא ליה : מתרני מקום שנחנ' לשחות חי אסורי לטוגן אין מזונין יותר מדרי שליש : גמ' מ' ערד כדיא שליש אדם משתכר טפי בשל טעמא ואנן שכורות בעיניו וליכא . אמר רב שכן הוא דתגנ' עד כדיא שליש היינו ריין חריף אבל בקהלות אין

אלאין מוגנן מותו כלל. ר' טהומך נintel חלייפות סיין: קודס פוליס נ-
דסחי' דינמ' למ' מיידי הילג' ביטוס טמי' ערך צהדר: גנלי' לכו' צמוקס זבקיחון למזוג כהה' לנבי' נבכ'ה. מה'ג' דלון' צאנלון' מוגנן להפלו' נקלות ועד הומך חיסוכ'ו לכתהילס כל' קודס פוליס
עדין' למ' סוי' סמייס. ר' טהומך דסחי' מדינה
הויען זקיה'ן נין אין מוגנן אותו כלל. אהתר יין הטעוני' וכפוני'ס
חרדי'ק' לנטוט'ה הין' שטמוג' בתים קודם פורום אסורה הין' סמיס חווין'
למוגו' יין' כלל' לשחותה טמננו בפורהים. חבשל' שנחבותל בתים קודם פורהים מתר' וויערין' ד מ'ין'
קדמץקין' נכל' לאבל' טמננו בפורהים פאי' שנא' צצחים'ו מינו' הינ'ו'
דונטה'ן זספקי' רישא' ופא' שנא' סיפא' א'ר' ברדא' מוח' וני'עוכ':
דלאו'י'ת לחומרה' רישא' ביאן דלאו' אדרעתה' החישוי'
וכן פצע סמכגן דילמא' נתן' יוחר' מכדי' שיוערא' חרין' על'ך שפרק הכל'
בכל מדינות כללו': משום מים הא בשיל' להו' ל.בי'
קודס פוליס. פ'': בשער:

פְּנִים עַפְרָה. וַיַּפֵּץ הַדָּרוֹן עַלְדָּה פְּנֵי הַכֶּל הַיְבוּם

בצחים נפוייס . סיינו מעת קודם
שנודב שמט לדין למל"י לשלט
ונחמיון מלב פוליט סמוך למלחמה כו"ו קרתני ב"ז וכ"ו וכן דינך ס"ס
המחייבין מלב פוליט סמוך למלחמה כו"ו קרתני ב"ז וכ"ו וכן דינך ס"ס
הסוכן לפחות יין : הול וטפה . לרענן לנו כו"ו קרתני ב"ז וכ"ו
וכינור טופס כל כ"ס
כמו שטפוקן עד ואטריו לה רב ברא כל השווה כ"ס
בנימוח סחנן : יין בפורום בפה מלא עליון המכטב וכו' . חימיך לר"ט
וסוח נאל . גוזמה בגבורה מה המשש מהמס את ליס לד"ק
פעלמלו קומי נו כל העולם אף ההין מחמס את כל מדריכת הסופועין
חולי כוונה תמהנת הנפש . והניא פעם אהית נתבקצנו דקלון מוכיח
מיוחדי נסחלה כל החמי השיבורים בברם ביבנה דהוסכי דין ויל"ו
פומלט סקסו וו משם עד שלא יבלו לעמוד מלחת דהומיל
וכדומס ליס על רגליהו : תיר כל החמול מלהט קיפעל
מל"ו טרכס בשתי ת יין פפורים חמשה טני מלהט קיפעל
בעמיס נגמלה . יסודין באין עליו . שנאנט לטי ליס :
כרהנדילכו"ה . או"ו ולמי לטי מדרנים ולמי טן
פצעים הנם ולמי הכליל עיניים וגאמטר אחריו
ההסמנרה בעל"ג . לפתחרים על הדין . אשכחו רב ינא לבב ברא
געפ"ז : מהתני אל ייכא לנו מרד מילאה אל הци איר הטרא נהירנא
הין ב"ז י"ז טו' כד הווינה טלי א'ר זריאנא אצל רב ביונה הוקן ואבר על
לפוג'יס היל טרוכה זו ישב רב שניין הגרול והוה ארבעה הדין
טכלויס צפכד היל על אבן אחת ערד שנטימה האבן הינו דארמי אינשי
כל דנבר ס"ס צו'ן הטרא לרודי הי לי האי אתרא והוה נהדר תלוא
גמ' . וסהו חילדה מהה פרמי ועוטקא בטמארע' לרקיע' ומטהו שותין
סילוט בלהב השבויין . רב שתין אמר לרידי הי לי האי
אתרא והו' נברוכיא דרבין הגנומה שא' כרכא דרבין
הגנונים אמר כלכל ספוני מא' ס"הן אמר רב בצל קלודון א'ר שופן
אטלינוון אמר אכלן פראדזרזיטיא : מהתני אין בין יו"ט פורים אלא
שרורות בלבד גמ' ותו לא : והא איך היפוש שרורות הווה היפוש
אניה

מהר"ש ע

גמ' עד פג' יכלו לעמוד וכו' . טינה לו עד טיקויו וטיעור זה לנו
ומהמ' ומי' די צביעות כה'
מכה' נקeos מוקס וכטמלה מסק
כלה' שעינוי רוחות ליטט טומת טכו^ל
רנטמייס' זוקני טליום סלויים כלו' נל
ויה' יכל' געמוד עלא ר'ל'ו ותערפ'ס
קיימו' במא' תהקינה . ויל' וסדורום
דעטע' גולאך ווילן עד דל'ו דע' ב'ין
קרלטטיס' חעפ' טקה' געמס
ימינו' וטמלה' צבעין כפי גמרין
מניג'לט מרכז' קרכות היעפ'ס כז'
זונעלאה לו' ניזן עד טמחטפיאו
ילג'יס' געמדו' עלא ר'ל'ו'ס ס'ס'ו'
זונעלאים

ערב פורים פרק שלישי

חיפות. פות' מיל' סניין לכתוב חותם חדשן צפויים צמלנוטי נכליס ומוסים שלא יסתו צפלייס. היה ספליט פרלעך על פיסח דלא מנכלי וכות' דגרסוי וטסטו מיס. וווענטה' ג' מרתק נתחפזנו וגלו': מוסה. קול דעל' א' ווועל' ג' נתחפזנו צמיגוטי נכליס פרלעך מלוייל' צגנווי מלסקין' ג' אינה חובה אלא מהנה טכוי. דמי' טויכדלהויל' געלע'': מוס פעל'. מנהגא של ישראל הוא מא' בודוכטן לומינען' ב' נטנץ' כלס תורה אמר רב החן לדורי אשטע לי' מיס הילע ע' דרכיב' ויחל נס' לי' ההוא סבא וויא שטיה פעם צנולמר' ימלטן' הייס כלדה וויטע אחת גורה מלבות על ישראל שלא ישתו יון בפור' מה עז' החחשו כמוש' ווועז' כלס'. מכחו קוו' בלכויש ניכרים וונתנו מסה על יאנגן וויל' יענזר'. רצומי טיס' נכל' ג', פניהם ושות' ולא מנכרי ומאויה לך' מהק' דב' לאחסטל' זימוי שעה קבעה לרוחות לוכר. איד' מסקה קה' מל' ליטען כלס' כד' שהיין טאי' דכתיב כי המשותה כספריס': טיספקסין לדווע' יהרטן צדיק מה פעל' אל ההקרוי ככאליס. וכאל דכט' שעיתר לעמוד טלכות רשותה ער' סוראים סחננס חינט' על ישראל ווינז'ו ישתו יון פניש' וגפניש' בפורים אמר אם השוריה של מזוזה סמולד' גנמר' יהרטן צדיק מה פעל' ואן צדיק אל לא נח שנאמר אילטסלאוי' מוקט' ונח איש צדיק מה פעל' שנטגה כרום. רב יינא כי מטו' להאי קרא בכוי כי אומל' הנגן אל' רב ברדא קראי הגדרי ווומל' אטאי' קא בכית' מיר' והא בתייב' הראננה גנטה רפין' להן טוטז' פניה והגפניש' סמדר אל' נחטני': דלונו סל' מוקט' איד' דנא בשעת שרטר يول' און ענבים בנפנ' להן טזין' מהפכו פניהם של שכיריים בשולי קדרה שנאמר דלונו סל' מוקט' הראננה חנטה פניה והגפניש' סמדר. אמר רב זונגי' דיזון' ליטול': יינא לא ידרו מלאכי השרת לאברהム אל' לשחות' ג' ע' יידז'ו מיס'. יין שנא' כי על' כן עברותם על' בן' בונטרא הא'': מדרק' צעלאה קה' ליא' הדאן על' פרק ערב פורים ווועסלאה זילקלה': כי מל' כן. אין' גנימ': יון': הדאן על' פ' ערב פורים מהרשיע'

גניליס כמו'ס הגה' גנוליס לטפות נוכין הגו'ת צטטיה מועטת להן' יון' ולען צטו מד סלע' זו' ווילען' יוכלן' לטמוד' מל' גניליס ווועקן' לעמוד' מל' גניליס ווועז' ילו' ידי' מדרין' גללה. להן' לילען' לטמות' מל' שטנקן' האל' גדו'ום גלו' מנטט' כת' דלע' ירע' ווילר' גנדעל' גומל' קה' גודל' גט'

כל הין פרק רביעי

מהר נש. ע

תגום ז' י' שמה וכ'ו. לך ז' וחוק
העכויות סס בקהלתך דמיון נמ'
ונ' וגננ' גנלה נמרן

מִתְגַּנֵּי מכוון. מטרופות או לא וחוור ווישתה נסחות זו נסחות
היקו אבעיא להו שחה ציר או אס דומק דזען
חוטמן או אבל איכלון מלוחון אחר פטיטען וסכלו
שברות כדי להפיג טעמו מאי טי סול ולייר למואז
מכ' וכפטע אברין מצוה הו אדרטיא עלייה ולסתות דלוס טמס
סדמק נס' נמי עביד או לא תיקו : בשחוק ומאנא לן אהיה עשויה נאמר
וילן ז' שטעו יונטן : גפן מנא לעשות ונאמר להלן צחוק
וינער מסנכו ייכט מיט' גוינס' ריניגס' עשה לי אלקי טה להלן עשויה של
געל כל כיס ולבן צחוק אס' באן עשויה של צחוק .
לטמקן צמכוו: צחוק או ריבים בג' ריבים יטמתנו גען
וואו

בاقילה ובשתייה ובצחוק אבל וילא
שנה ולא צחוק לא ייצא ייח' עד שיאכל ווישתה וויזחק שנ' חות המשולש
לא במחורה יונתק מתרני' חייב אדם להשתדל לפסחן עמו חברה
לשוחק עמהם בפורים על הפטן ועל בניו ועל הרשעים קויזא בו
שאחריתן יהיה מורה כלענעה : גמ' מה' אנק' נקהלו ההורדים בעריהם ברוב כראוי
או לשחות קלהה ליל אלא שם' לצחוק שם': תיר' טעה רבב שטיין
ורוב ריאן ורב צחкан ורב בצל ורב שומן ורב אקלין ורב שטיין
ורוב שכראן שהו מסכין במרחף של רב ריאן ורב אקלין ושותין
ומשחקין כל הלילה על הפטן ועל בניו ועל הרשעים קויזא בו שנאברדו
מן העולם עד שבאו תלמידיהם ואטרו רבותינו הגיון זומן קיש' של
שחרית אמרו שת' קורם להפלגה שנאמר ותקס חנה אהרי אכליה ואחריו
שנתה והתפלל אכילה ושתייה והדרת הפלגה ערכו בהדריה וושתו בכנפניה
איבעיא להו שלש חברות אהן אוכבלת וא' שותה וא' מצחיקת הי'
בניהם עדריך איד' אכלן אכילה עדיף דא'ק' ויאכלו ווישתו ווקומו לצחוק
אלמא אכילה וחדר שת' והדר צחוק. רב צחkan כי משי ליריה כי
האי

Maharsh'a

ה渟ווער גאלמווער נעל'ן קרי פטה כ'ל
נרכו' אודינו ווון סכערת לאָרנוו
וואז נקומות ווי' גע פטה כ'פ'
ה渟ווער קרי שינועה חמיי כתיכוועיס
ונגעיל מカリ גע מסחכר חוינט
ופיטווע טעריך נקומות עד ה渟ווער
סיטחער וויל' יוז חונטו ווק'ל :

ג' הין פרק רביעי

כלו והלֵי גַּם: צִכְּרָנָן. מִכְּלֵן כָּלוּ רְכוּתִי דְּפֻוִים לְגֹזֶן יְסָרָנוּ כָּלוּ דְּכָלָן
לְכָלָן בַּיְ"ט לְמַפּוֹת לְגֹזֶן: חַי סְכָל. מְסֻמָּעַ כָּלִי בְּסַפְתָּכָה. סְסָס כְּכַסְמָוֹחַ
שְׁלַהֲלָמָר צְבָבָר חַמּוֹלָי צְמָרָס: צִיוּ לְפִין עַלְמוֹ. לְסִינְיוּ טְרִיקָד וְזַיְמָר כְּפָי
כָּמוֹ: סְטוֹפָס כָּל סְמָנָה. וְכָלָכָד סְלָלָי יְפָאָר יוֹתָר מְדָלָי: וְסְטוֹפָס נְקָלָה
פָּוֹגְכָלָמָר וְנוֹבָג

לְגַם מְתָסָס חַמִּיל: הָאֵי גְּנוֹנָה הָוֵי שָׂתָה בְּחַדְרַי דְּאָ יְסָרָל יְעָזָב וְיְמִינָב
וּמְצָחָק בְּחַדְרַי דְּרָמְיוֹא שְׁנָאָמָר מְסָס בְּלִ תְּחִמָּה
הַדָּרָן עַלְקָה פְּרָקָה כָּל הַיּוֹן אֲחֹזָה בָּהָוֵג מְסָה אַל תְּחִנָּה יְרָךְ: גְּנוֹנָה כְּמָלָן דְּלִיטָה
פְּלִיאָה לְהָא כְּפָשָׁוִתָּס וְעַל בְּנָיו. אֲתָהָטָר כְּפָנֵי מָה גַּתְלָה לְיָדָה
עֲשָׂרָתָן בְּנֵי הַמְּן רָב שָׁוֹטָן אָמָר לְסָהָמָלָה לְעָלָה
קָמָלָי: כָּוִי לִיבָּשָׂן וּרְבָה בְּרוֹא אָמָר כָּרִי

לְעַשְׂוָתָן עַטְהָן סְהָרָה וּרְבָה מְנוֹפָה אָמָר כָּרִי לְהַרְאָוָר (הַדָּרָן עַלְקָה) פְּרָקָה
חַמְכָתָן. אָמָר רָב רְוִיא לְכָלָלָה אַיתָה לְהַזְרָאָה פְּרָקָה לְכָל הַיּוֹן

מְדָרָב שָׁוֹטָן לְדָרָב בְּרוֹא הָא הָוֵי פּוֹרְתָּא וְהַיאָךְ
אָדָם עוֹשָׂה סְהָרָה בְּפְרָעוֹ שְׁלִ חְבִירָה וּלְדָרָב מְנוֹפָה לְהַרְאָות הַכְּתָנָה
הָא הָוֵי יוֹתָה וּקְיִיטָה לְןָן דְּשָׁוֹתָה גְּדוֹלָה הִיה אַלְאָ וּרְאוּ כָּרִי לִיבָּשָׂן.
וְאָמָר רָב רְוִיא אַהֲבָרָס טָעָוִתָּי בְּפּוֹרִים מְשָׁקָון לוֹ עַד שִׁישְׁתָּכָר
שְׁנָאָמָר חָנוּ שָׁכָר לְאָוֶב: חָנוּ רְבָנָן. לְאָמָץ אָדָם שִׁישְׁחָק עַטָּה
וּשְׁקָה אַת בְּנֵי בִּיתְךָ כָּרִי שִׁישְׁחָק עַטָּה עַל הַטָּוּ לְקִיּוּס מִזְוָתָשׁ
שְׁנָאָמָר הַנָּהָנָה יִצְחָק מִצְחָק אַת רְבָקָה אַשְׁתָּוּל אַבְרָהָם הַרְשָׁעִים שָׁהָם
בְּבָהָמָתָה. וְאָם אָן לוּ אַשְׁהָוָה יִשְׁחָק בִּינוּ לְבִין עַצְמוֹ. שְׁנָאָמָר צְחָק
בְּפּוֹרִים הַשּׁוֹתָה כָּל הַשּׁוֹתָה כָּולָה תָּבָא עַלְיוֹ בְּרָכָה. וְלֹא עוֹד אָלָא
שְׁנָקָרָא טָוב לְבָבָ שְׁנָאָמָר וּטָוב לְבָבָ שְׁמַתָּה תְּסִיר:

הַדָּרָן עַלְקָה פְּרָקָה כָּל הַיּוֹן וּסְלִיקָה מְכַבֵּת טָרִים